

frem, er jeg nødt til at pege paa nogle af de Grunde, som tale for, at der i en nær Fremtid nødvendig maa gøres noget til Forbedring af Forholdene. Eftersom Trafikken er udviklet og vokset baade for Gods og Personer, ere Lokalerne, navnlig paa Hinnerup Station, baade i Pakhuset eller Varehuset og i selve Stationsbygningen aldeles utilstrækkelige, jeg kunde gerne sige uforsvarlige. Varehuset har i flere Aar været meget for lille, saaledes at det Gods, som kommer til Stationen, mange Gange ikke paa langt nær kan faa Plads inde i Huset; man har derfor efter en større Maalestok maattet benytte tomme Godsvogne som Pakhus, og naar der ikke er tilstrækkeligt af dem, hænder det ogsaa, at Godset maa ligge under aaben Himmel, udsat for at blive mere eller mindre beskadiget af Vind og Vejr. Nu synes jeg nok, at naar Forsenderne af Gods betale deres lovbestemte Takster og Fragt, har Jernbanevæsenet ogsaa en Forpligtelse til at faa Forholdene ordnede saaledes, at de ikke lide Tab ved, at deres Gods bliver beskadiget af Mangel paa Plads paa Stationerne. Persontrafikken paa Hinnerup Station er saa stor, at der paa enkelte Dage sælges 2—300 Billetter til et enkelt Tog til Aarhus, og det følger af sig selv, at alle disse Mennesker ikke paa langt nær kunne faa Plads inde i den lille Ventosal, som findes der. Selve Lokalerne, hvor Stationspersonalet skal arbejde, ere ogsaa meget for smaa, saa at de meget tit maa tage Ventesalen til Hjælp og altsaa fylde op for det rejsende Publikum. Perronen uden for selve Stationsbygningen er saa smal, at naar der er mange rejsende, er det at staa derude ligefrem forbundet med Fare for at blive skubbet over paa Toget. Ogsaa Skiftesporene og Læssesporene ere aldeles utilstrækkelige til den Trafik, som er der. Der er et privat Spor hen til en Fabrik, som ligger der; det har Stationen ogsaa undertiden maattet benytte til at sætte Statens Vogne paa. Nu ere Forholdene dernede imidlertid saaledes, at der ikke kan foretages Udvidelser med ny Sporanlæg til nogen af Siderne. Der kan ikke finde Udvidelseg Sted over til den Side, hvor Stationsbygningen ligger, og heller ikke mod Øst ind efter Byen til. Derimod er der Plads til at lægge Stationen over paa den anden Side af Banen; der er der rigelig Plads baade til Stationsbygningen og Varehuset, og det er netop et Ønske hos Beboerne i denne Egn at faa Stationen over til den Side. Naar den blev flyttet dertil, vilde der være Plads til

de nødvendige Sporanlæg mod Vest, dels hvor Stationsbygningen ligger nu, og dels paa den Vej og Plads, som ligger udenfor Stationen. Nu ved jeg jo meget vel, at saadant noget koster Penge, og jeg ved ogsaa, at Jernbanernes finansielle Status ikke er den allergunstigste for Øjeblikket, og det er meget prisværdigt af den hæjtærede Minister, at han vil forsøge at administrere saa økonomisk som muligt. Sparsommelighed er jo en Dyd, en af Kilderne til al Velstand, baade for Staten og for det enkelte Menneske. Men det, der maa passes paa, er dog, at der spares paa de rette Steder, og at man ikke kommer til at spare paa Skillingen og lade Daleren rulle, kommer til at spare paa selve Banen, saa at det kommer til at gaa ud over Befolkningen, saa at den ligefrem kommer til at lide ved det. Jeg tror nu ogsaa, at en saadan Station maa kunne udvides og ombygges for mindre end 160,000 Kr., som det var foreslaaet til Stationsbygningen ved Hadsten. Jeg er ikke særlig bygningskyndig; men man har fortalt mig, at man kan bygge 2 Herregaarde for 160,000 Kr. Jeg kan derfor ikke forstaa, at en almindelig Landstation ikke skulde kunne bygges billigere. Vi ere meget nøjsomme og beskedne i vore Fordringer, vi forlange slet ikke et Palads af en Station, vi forlange kun, at Lokalerne for Varer og Personer blive nogenlunde tilstrækkelige og anstændigt indrettede i alle Henseender. I Henhold til, hvad jeg her har sagt, vil jeg nu tillade mig at anmode den ærede Minister for offentlige Arbejder om at lade Forholdene undersøge, tage dem under velvillig Overvejelse og om muligt endnu i denne Samling at fremsætte Forslag til en Forbedring af Forholdene, da jeg tror, at det er paa-trængende, nødvendigt, at der gøres noget, og for saa vidt vi skulde naa saa vidt, vil jeg med det samme anmode det høje Finansudvalg om at tage velvilligt paa et saadant Forslag, om det skulde komme frem.

Formanden: Der er endnu indtegnet 8 Talere, og jeg skal derfor standse Forhandlingerne for i Dag.

Under Mødet har jeg fra Landstingets Formand modtaget Meddelelse om, at Landstinget i Dag har valgt Landstingsmand Carstensen og Folketingsmand L. Dinesen til at være lønnede Statsrevisorer for Statsregnskabet for Finansaaret 1899—1900, og at Landstinget ligeledes i Dag har valgt Lensgreve Danneskjold-Samsøe og Greve Scheel til Medlemmer af Rigsretten.